

Роберт Бернс
♦
МОЯ ЛЮБОВ

ХАРКІВ
«ФОЛІО»
2017

Переклади Миколи Лукаша

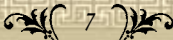
МОЯ ЛЮБА НЕЛЛІ

Любив я дівчину колись,
Люблю її й тепер,
Любитиму завжди і скрізь,
Поки живу — не вмер.

Багато знаю я дівчат
Вродливих, як одна,
Та не траплялося стрічат
Такої, як вона.

Дівоча знаджує краса
Людей у всі часи,
Але краса — то ще не все,
Ще треба й до краси.

Усе, що в дівчині ціню,
В моєї Неллі єсть:
І врода, й серце, і душа,
І добра слава, й честь.

Немає в неї пишних шат
І дорогих прикрас,
Та краща всіх вона стократ,
У що б не одяглась.

Чарує око пишнота,
Багатства щедрий дар,
Але душевна чистота
Сильніший має чар.

За це я Неллі вподобав
І щиро полюбив,
За це я серце їй віддав
Одній навек-віків.

ПЕГГІ МОНТГОМЕРІ

Щоб жив я десь на болотах
І спав на моховім коверці, —
Я був би щасний, якби ти
Була зі мною, Пеггі-серце.

Щоб сніжний вітер лютував
І брала ніч морозом кріпко, —
В своїх обіймах я тобі
Зігрів би душу, Пеггі-рибко.

Щоб я був лорд, і з срібла їв,
І пив із золотого кубка, —
З яким би щастям розділив
Я все з тобою, Пеггі-любко!

НЕЩАСЛИВА ДОЛЯ

Зсушив, зв'ялив, оббив мій лист
Злий вітер-недосвіт...

Зсушив, зв'ялив, оббив мій лист
Злий вітер-недосвіт...

Я вгору п'явсь, я гінко ріс,
І пишно цвів мій цвіт,
Повітря, сонце і роса
Живили зелень віт.

Але недолі вихор злий
Обніс той буйний квіт...
Але недолі вихор злий
Обніс той буйний квіт...

ЗА МОЛОДІ ЛІТА

Не забувається повік,
Що серце пам'ята, —
І дружба перша, і любов,
І молоді літа.

Так вип'єм, друже мій старий,
За молоді літа,
Ще раз, друже мій, налий
За молоді літа!

Ходили вдвох ми по полях,
Де золоті жита,
Та розійшлись у нас путі
На довгі літа.

Бродили вдвох ми по річках,
Де хвиля золота,
Та розлучили нас моря
На довгі літа.

Подай же руку, як колись,
Бо дружба нам свята,

І знову думкою вернись
У молоді літа...

Так вип'єм, друже мій старий,
За молоді літа,
Іще раз, друже мій, налий
За молоді літа!

